

SABAHATTİN UYUMAZ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

6.6.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akdeniz

sen bana
deniz ver
bende sevda çok
ama
akdeniz e benzetecek
gücüm yok

SABAHATTİN UYUMAZ

Ayıp

kuşlar biriktirelim
gökyüzünde
 inadına yeni adlar verelim her birine
 acılarım çürüyor
 biliyorum
 tanrısal değil bu
 ilk kadehten sonra
 katlanmak kolay
 geliyoroyşa

sesim
sesine
karışmalıydı
bu şehirde
rahatsız etmeliydik gelip geçenleri
komşuları
bizi ayıplamalıydı insanlar
bizi ayıplayacakları kadar
kalmalıydın bu şehirde
 sesim
 sesine
 karışmalıydı
 çığlık olmalıydı
 sesimiz

belki
 çığlıklarını duyarım
 bir gün bir kaydırakta
 işte o zaman çıkar gelirim
 ne dersin
 balonlar alırım sana
 yine boynuma sarılırsın belki
 belki yargısız ve koşulsuz
 sesimizi çığlık yaparız
 ne de olsa
 kızımsın benim
 ayıplamazsın beni
 biliyorum

belki
sen bana
bir öpücük kondurursun
sonra gökyüzündeki kuşlara
verdiğimiz adları
geri alırız

onları
adsız
kuş
olarak da
tanıyabiliriz
sevgilerimiz gibi
ne de olsa
kızımsın benim
ayıplamazsın beni
biliyorum

SABAHATTİN UYUMAZ

Çocukça

yüreğinde
kızıla açarken
karanfil sevdaların
bir bize mi öğretmeyi
sevdiñ çocuk
yüreğimize su vermeyi

SABAHATTİN UYUMAZ

Duvar

duvarlara

yazdığım yazılar
yoksa
yağmurlar mı
sildi sizleri

oysa

o

duvar

ve

sokaklarda

ne çok
kahramanlığımızın
ve
kahramanlarımızın
iharetleri vardı

ve

kahraman devrimcileri

yoktu

ama

iharetlerini süsleyen

insanları vardı

bu

duvarların

bu

sokakları

acılarımın hesabını

tutmadım

küllendirmedim de

bu ateşi

avlelensin

diye

ve

ne zaman yollara düşsem

terk edilmişlerimi özledim

kavuşmalarımı değil

ve

her defasında

korkularım çarmıha gerdi beni

ve

her gizli duamdan sonra

peygamberlerde

kandırdı beni

sevdalar

sevgililer
duvarlar
renkler

ve
sokaklar
gibi

ve

neden
bütün devrimler
ihanetle
başarısızlıkla anılıyor

ve neden
kimliği meçhul kaldı
bunca cinayetlerin
oysa
kimliği belli değilmiydi
ölenlerin
mezar taşlarında

SABAHATTİN UYUMAZ

Düş

istersen
bende
kalsın
tüm yaşanmışlığım
yada
yaşanmışlığımız
varsıl
sevgilerimizdi
onlar
seni sevmekten geçemedimse
daha çok
ölümsüz sevişmelerimdendi
biliyorum
tutkularım
tutukluluklarım kadar
cahildi
belki
bu yüzden
daha çok sevdim
bekleyişlerimi
ne dersin
düş kuranlar
hoşça kal diyemezler mi

SABAHATTİN UYUMAZ

Düşler

anısı

sen ol
yaşanmamış sevgilerin
bitebilir bir şeyler
bir anda yaşanmış

gibi

zaman yiyip bitirse de göçebe bekleyişleri
sabah erkenden yola çıkmalı
okyanus olmalı poseidon
sen
çık gel
beklerim yolunu
saçlarına
düşlerini
tak

ve

bir

ses ver

düş yüzlüm
küllerim savrulurken rüzgarda
kanıksanmış mutluluklar
kekeme bir gülüştü
kavmimin sararan sözcüklerinde
oysa
ihanetlerinde bir bedeli olmalıydı hirodes
yitirmeden anlamını yahudanın öpücüğü
öfkeniz orta çağda kalsın ey kavmim
tarih sayfalarında kaldı tüm karşı duruşlarım
ve
yasaldır artık öpücükleri yahudanın
unuttuğunuz üşümelerde
sevdalarda sarardı

ey kavmim

sen
saçlarına
düşlerini
tak

ve

bir

ses ver

düş yüzlüm

SABAHATTİN UYUMAZ

Eksildik

deniz çeker beni
uyuyamam geceleri
korkarım
gözlerimdeki
buz kesen
yürek ağrımdan
yangınlar
cehennemler
celatlar
ve
ne
yürek ağrımda
büyüttüm
bir bilsen
dilimin
dinimin
sevgi çağını
düşlerimde kalan
isa
çarmıha gerilmiş
bir çılgın

biraz daha eksiliyorum yaşamdan
ve
bir yüz daha kayboluyor
çocuk yanımdan
yüreğimin nazlı gelini
tek çoğalan yanım sensin biliyormusun

SABAHATTİN UYUMAZ

Esmer

firari denizlerde
yel deęse
yüređime

sevgilerim
buz tutar

gel
yakınımda dur
duyduđun
soluđumun sesidir
ben
senden öğrendim
esmer gülüşlerde
üşümeđi

ben
senden öğrendim
denizlere
mare nostrum
demeyi

yüreğim
başka söyler
ben
başka yaşarım
cemre
düşmüş yüreğime
bir ben bilirim
seni sevdiğimi

SABAHATTİN UYUMAZ

Gittiler

O
güzel insanlar

O
güzel atlarına
binip gittiler

sevdalıydı
kınalıydı
yürekleri

ama
gittiler

hangi köşe başında beklettik ilk sevgiliyi, gölgeler düşerken şehrin üstüne...

sen

istersen

bir gece

gel

konuğum ol

geceyi alırız koynumuza, yasaklıdır sevdalar... kalanlar o kadar azız ki birde seni ekliyorum kalışlarıma...

kirlendi zaman

kirlendik biraz

üşüyorum diyemiyorum
yalınızım dememek

için

SABAHATTİN UYUMAZ

Göç

filiz kıran
fırtınasında
yitirdik
biz
dostları
ve
sevdaları
kaçamak bakışlarımızı
ve
aşklarımızı
sorulacak
sorgulanacak
ne varsa
kitaplarımızı
fotoğraflarımızı
yaktık
bütün bahar sevdalarımız gibi
şimdi
elimde kağıttan yapılmış uçaklarım
birde gemilerim var
kuşlar göç ederlerken
bıraktılar onları bana
hangi eylöldü hatırlayamıyorum
yarın olmayacaktı
yalnız bunu biliyordum
belleğim bu günlerde ihanet ediyor bana
oysa
biz iyi çocuklardık
daha çok
dünyaya benzerdik
mültecisi değildik yani
ve
daha çok
sevdalıydık
aşka benzerdik

SABAHATTİN UYUMAZ

Kahır

bu şehrin sokakları
ilk kez bu kadar belleğini yitirmişti
çocukların yorgun dili
yanıma uzanan dalgalara ölüm emriydi

tutsaklık
hiç yormuyor beni
bütün kavgaları içime
tenindeki yosun kokusunu
tenime hapsederek gitmeliyim

sevginin ilk hecesi gibi

beni kendine aşık eden
çıplak tenin sevgilisi
bilemezsin küstah
bir damla mavi nasıl ıslatıyor beni

gölgemi koynuna alıp
yalanının en doğalını yaz kumsala
asi
sitemkar
ve
kahpeliğin en çekicisi
sevişir gibi yapma
çığlık çığlığa kalarak
seviş benimle
bütün kadınlara inat içine hapsed beni

bu tutsaklık hiçmi hiç yormuyor beni
ruhum doysun diye
ölüme aç yatıyor birileri
bense
iştahsız bir orospu gibi
uyuyup uyuyup uyanıyorum
içimdeki açlık büyüdükçe büyüyor
çıkıp bağırarak istiyorum
çocuklar ölüyor
aç ve susuz
ama
bağıraramıyorum
korkuyorum
temiz giyimli korkak ve kekeme
ibneler olduk çıktık
ulan esas bu öldürüyor beni

yanılmıyorsam gözlerinizdeki ferde tükendi

ulan adım gibi biliyorum
açlıktan
değil
kahırdan öleceksiniz

SABAHATTİN UYUMAZ

Kanıksama

kutsanmış olan ne varsa
kanıksanmış olandır
şimdi

SABAHATTİN UYUMAZ

Martı

maviye bulaştı mı ellerin
birde yosuna
martılar değildir çıldırın
çıldirtandır
daha çok

SABAHATTİN UYUMAZ

Mavi

gözlerini ver bana
başka bir şey istemem
yüz yüze duralım
işte
suskun
ve
karşıdayım
sen
susma konuş
gecelerin
sabahları

bir başka şafakta olur
gözlerini kapama
sonra
gece katlanır gözlerin

bir şeyler
alıp götürüyor beni
ve
ben
her seferinde
sana
geliyorum
rüzgarlı denizlerde
mavi hüzünlerimi topluyorum
senin için
yasaklı sevgilimsin benim
gökkuşuğu rengine dönüşünce gün
korkuyorum
ve
saklıyorum seni

SABAHATTİN UYUMAZ

Mayıs

mayısa
boyanmıř
günlerde
vurulmak
korkunç
bir
yanılıdır
hele de
gün
kızıla
dönüşürken
kızıl
saçlarında
zaman
yeniıyor
beni
biliyorum
sen
mayısa
boyandıkça
ben
tükeniyorum

SABAHATTİN UYUMAZ

Međer

denize dűŝen
bir kız ocuęuymuŝ
dűŝlerim

sarıŝın
ve
űrkek
gűn batımlarında
hep ocuk
kaldı

SABAHATTİN UYUMAZ

Saklambaç

ne
fark eder
nerede vurulduđum
ne
fark eder
size ne kadar akraba olduđum
bir misillemedir çocukluđum
yenilmiřliđim
ne fark eder
mısralarınızda
saklandığım sığınaklar sizin olsun
gökyüzünü verin bana

SABAHATTİN UYUMAZ

Saklambaç

harçlık
cebimdeydi
bütün hecelerim
ve
şair amcaların
bıraktığı
hayaller

kayboluşlarım
saklambaç
oynadığım
köşe başlarındaydı

oysa
sevebilirdim
yeniden
yenik düşmezdim
yaşama
öldürülmeyecek
kadar küçüktüm

hayallerini
kurduğum yerlerde
şimdi
hayaletim dolaşiyor
vatan dediğiniz
bir avuç topraktı
benim için

oysa
hayallerimle
hayaletle dönüşürken
yüzlerce
çocuk gömüldü
üzerime
tifodan
dizanteriden
ishalden
ve
açlıktan
kemiklerimiz birbirine karışırken
sizler
birkaç kez savaş ettiniz
çocuklarınızı
evlendirdiniz

ama
ben
halepçe de
ramallah ta
beytlehem de
fotoğraflar da

büyümeden kaldı

oysa
bende
bir
zamanlar
vatandaştım
ismim
kütüğe
kazılmadan
insanlar
beni
hesaptan
sildi

sizinde
çocuklarınız
böyle
hesaptan
silinir

mi

SABAHATTİN UYUMAZ

Sidos Baba

birinizin hasretine
alıştıım da
 ikinizinki zor geliyor
bađıřla beni sidos babam
ürkek duruyorsam korkak olduğumdan değil geç kalmışlığımdandır
gülüřü gülüřüne benzeyen dostlar vardı
çođunun yüzünü unuttum
pısırik bir ihtilalim
ertelenmiř
ve
unutulmuř
düşleri topluyorum
dağa terk etmedi bizi yıldızlar
dağa yağmadı üzerimize asit yağmurları
ve
sofranızda sevdanın bereketi
ben çoktan unutmuřum böyle řeyleri
bir akşam üstü
sokaklara dökölüverirken haykırışlarım
belki de vurulmalıyım
gün üstüme ağarmalı
ađarmadan saçlarım
sen tutmalısın omzumdan beni
gülümsemelisin
dudaklarımda gülümsemen açmalı sevgilim

gelecekten gelecektin geçmi kaldın ne

SABAHATTİN UYUMAZ

Söz

oysa
ihanetsiz
geçebilirdim bu yolları
tek söz söylemeden
su
ya
düşerdi yüreğim
e
c
e
m
renginde

SABAHATTİN UYUMAZ

Sürgün

benden
sana
geriye kalan
sürgün bakışlarımdır
biliyormusun

SABAHATTİN UYUMAZ

Şaka

bir damla göz yaşından
bir tomurcuk doğarmış
ve
her hangi bir annenin bedeninden
yeni bir cana dönüşürken
şakacı bir baharda
türküsünü söylemeyi bile beceremediğimiz
bu çocuklar

hangi bahanenden dünyaya gelmişler dersiniz

mevsimsizdir bütün bekleyişler
çocuklar

her şey kendi sırasını beklerken
nedensiz bekleyen bu yaşam
kimin ırzını saklar kendi bacak arasında
hep iyiler mi kazanacak sanırsınız
yada kötüler mi kaybedecek
şaka bunlar
çocuklar
sizin bilemediğiniz şakalardan
bilmem kaç asır daha kucaklayacak sizi sokaklar
ve kaç asır daha yargılayacağız sizleri

bir sultanı yegah
bir nihavent makamında
bağıra çağıra koşturduğunuz bu sokaklar
sizin değil artık
daha çok panzerlerin
ve de copleyan amcaların
siz inanmayın şakacı baharlara çocuklar

bu sokalar sizin çocuklar

SABAHATTİN UYUMAZ

Tesadüf

spartaküs
tesadüfü kahraman
ama harbi delikanlı adammış
bir kez olsun
işememiş
papatyalara

SABAHATTİN UYUMAZ

Tutsak

dağ
başlarında
gökyüzü
tutsaktır
gözlerine
gel
kaçınıcı
baharda
çırılçıplak
yalnızlığım
ve
bekleyişlerim
var
gülüşün
yalnız
gecelerin
bekçisidir
gel
böylesi
gecelerde
bir
karanlık
çöker
üstüme
tutamam
kendimi
ölürüm
biraz

SABAHATTİN UYUMAZ

Unutamadığım

köşe başlarında kurulmuş yasal pusularda
bırakarak
küflenmiş ihanetleri
gökyüzüne karıştı çığlıklarım
unutmadığım

unutamadığım
leşe dönüşen bedenimdi
satanlar ve satılanlar vardı....daha çok satılanların feryadı kaldı

ve
cadı
kazanında
kahindi
yargılar

kirletmedik tek bir deniz
tek bir bulut bırakmadan

surelerim ve suretlerim var hepsini ben yazmadım ama sana getirdim
bağışlanması imkansız günahlarımla
her biri sevda kokusu
tutunabileceğin gökyüzü
sararmış naftalin kokusuyla
anamın çeyiz sandığındaydı

sana getirdim

gülümseyince

göz yaşlarıma düşüyorsun

upuzun bir yalnızlık olup sana geliyorum
maviye bulaşırken elleri babamın
taşlayarak öldürmüştü beni kabilem
biliyormusun
ama sen deniz olup
ellerimden tutuyorsu

ve

kırlangıçlar konuyor avuçlarıma daha çok acıtıyor akşam üstleri
beklemesini bilmiyor ellerim.. birde başa bela kekeme ve korkak yüreğim
oysa yakabilirdim bütün bir yalnızlığımı
ve de çığlıklarımı
sana geldim
onarılmaya değil

unutulmaya geldim

SABAHATTİN UYUMAZ

Yalan

çok bildik hüznler
taşırım bohçamda
yamalı
daraltılmış

kimsenin işine de yaramaz
bilirim

çoğunda
gözyaşlarım
gülüşlerim
ve de
sevişmelerim var
bana benzer sevdalar işte
zaten
sevdalarımız da bize
benzemez mi
ya da benzetmez miyiz
sevdalarımızı kendimize

kim daha çok yalan söyledi
umuda
sevdaya
dair
kutsal kitaplar mı
yoksa
bize masal anlatan nineler mi

belki de bütün inandıklarımız yalandı

iki kadeh koydum masama
birinde sen varsın
birinde gözyaşlarım

çok yoruldum boş caddelerden
sesimi bıraktığım yerde
bir pazar sabahı rahatsız etmeden kimseyi
sessizce gideceğim
bıraktığım yerden başlamak
çığlık atmak
küfretmek
şarkı söylemek için

birakacağım gözlerine kendimi
bir damla gözyaşı olarak
düşmek için pencereye

SABAHATTİN UYUMAZ

Yaşam

bende bir şeyleriniz kaldı
dostlar
yaşanmışlığınız
vede
yaşanmışlığımız

SABAHATTİN UYUMAZ